

ŚW. APOSTOŁÓW PIOTRA I PAWŁA – 29 VI 1997

Dwie gwiazdy na jednym nieboskłonie

Dzisiejsza uroczystość świętych apostołów Piotra i Pawła skłania nas do refleksji nad podstawami naszej wiary. Nie zawdzięczamy jej samym sobie, lecz tym, którzy nam ją przekazali. Długi jest ich szereg, zarówno na przestrzeni naszego życia, jak i w dziejach Kościoła. Święci, których pamięć dzisiaj czcimy, odegrali w tych dziejach szczególną rolę.

1. Zamiast życiorysu

Różne pochodzenie... Piotr pochodzi ze środowiska ubogich rybaków, utrzymujących się z ciężkiej pracy fizycznej. Paweł – z zamożnej rodziny żydowskiej należącej do elity społecznej.

Różnice intelektualne... Pierwszy jest człowiekiem prostym, bez wykształcenia. Drugi to człowiek wykształcony i świątły.

Usposobienie... Piotr sangwinik, łatwo zapalny, ale i szybko gasnący. Zdolny tego samego wieczoru mierzyć się z gromadą aresztującą Chrystusa oraz zaprzeć się Go przed służącą. Paweł to człowiek stanowczy i twardy w swoich przekonaniach. Gotów ponieść wszelkie ofiary dla sprawy, którą reprezentuje.

Jednak tradycja ojców naszych złączyła ich w jednym świecie, jak dwie gwiazdy na jednym nieboskłonie.

2. Dlaczego razem

Na jednym z placów rzymskich znajduje się ich pomnik. Św. Piotr trzyma w lewej ręce Biblię i palcem prawej dłoni wskazuje na zawarty w niej tekst. Św. Paweł zaś wyciąga prawą dłoń przed siebie i wskazuje nią dalekie horyzonty. Symbolizują oni podwójny porządek: Piotr symbolizuje wierność depozytowi wiary i obyczajów, Paweł przypomina o obowiązku ustawicznego przystosowania, adaptacji niezmiennych prawd Bożych do ciągle zmieniających się warunków życia. Bez pierwszego z nich chrześcijaństwu groziłoby zejście z drogi prawd objawionych lub ich rozwodnienie, czy nawet dewiacje. Bez drugiego, skostnienie i wyobcowanie z życia.

3. Powołani przez Chrystusa

Tak jeden, jak i drugi, zostali przez osobisty akt Chrystusa powołani, przeznaczeni do specjalnych, właściwych sobie funkcji.

Zmiana imienia... Nadać imię to określić istotę. Poznać imię, to poznać osobę. Rybak Szymon otrzymuje imię Piotr: skała, fundament Kościoła. Prześladowca Chrystusa, Szaweł – Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa.

Odejdzie od Pana... Piotr „umacniający braci”, powieszony na krzyżu głową w dół. Paweł „posłany do pogan”, ścięty mieczem. Choć zginęli różną śmiercią, to jednak za czasów tego samego cesarza Nerona i w tym samym mieście Rzymie.

4. Wspólny mianownik

Ich wspólną pasją jest umiłowanie Chrystusa. Troska o to, aby Chrystus był znany i ukochany przez wszystkich ludzi. Przez świadectwo, męczeństwo budują Kościół. I choć atrybutem św. Piotra są klucze, nie ma on w zamyśle nas zamknąć czy ograniczyć. Również św. Paweł mimo, że przedstawiany z mieczem w dłoni, nie jest zagrożeniem dla światowego pokoju ani naszego osobistego bezpieczeństwa, więc nie bójmy się go.

5. Przypominają nam

- o przynależności do Kościoła rzymskokatolickiego;
- że założycielem Kościoła jest Chrystus;
- że Jego Głową jest Zbawiciel Pan;
- że jesteśmy Jego „członkami”;
- że zbudowany jest na fundamencie apostołów;
- o Kościele, w którym Piotr ma następcę w osobie biskupa Rzymu – papieża;
- że mamy kontynuować Pawłowe dzieło ewangelizacji świata.

Dziś, gdy wyznajemy wiarę w jeden, święty i apostołski Kościół, wspólnie przeżywamy dumę z przynależności do Niego i podziw dla zasług Kościoła w cywilizacyjnym rozwoju świata. Budzimy w sobie zaufanie do widzialnej władzy w Kościele – papieża i biskupów. Modlimy się za Kościół, do którego należymy i który tworzymy.

Ja zaś osobiście składam wam życzenia i modlę się: święty Piotrze, apostołe wielkiego serca, upraszaj nam łaskę otwartości serca i poznania, co to znaczy mieć serce w naszych czasach. Święty Pawle, apostołe wielkiej mądrości, upraszaj nam łaskę prawdziwej mądrości i zrozumienia, co to znaczy być człowiekiem w naszych czasach.

ks. Andrzej Szafulski